

1 (2 punts)

a) Empreu el polinomi de Taylor de grau 2 a l'origen de la funció $f(x) = \sqrt[3]{1728+x}$ per tal d'obtenir un valor aproximat de $\sqrt[3]{1731}$.

b) Fiteu l'error comès en l'apartat anterior.

Resolució: a) Calculem les derivades primera i segona de $f(x) = (1728+x)^{1/3}$:

$$f'(x) = \frac{1}{3}(1728+x)^{-2/3}; \quad f''(x) = -\frac{2}{9}(1728+x)^{-5/3}.$$

Avaluant en $x = 0$ s'obté

$$f(0) = \sqrt[3]{1728} = 12; \quad f'(0) = \frac{1}{432}; \quad f''(0) = -\frac{1}{1119744}.$$

El polinomi de Taylor de grau 2 a l'origen és

$$P_2(x) = f(0) + f'(0)(x-0) + \frac{f''(0)}{2}(x-0)^2 = 12 + \frac{1}{432}x - \frac{1}{2239488}x^2$$

i, aleshores,

$$\sqrt[3]{1731} = \sqrt[3]{1728+3} = f(3) \approx P_2(3) \approx 12.00694043.$$

b) L'error comès és el valor absolut del residu $R_2(x)$ en el punt $x = 3$.

Recordem que $R_2(x) = \frac{f'''(c)}{3!}x^3$, on $0 < c < x$.

Tenim $f'''(x) = \frac{10}{27}(1728+x)^{-8/3}$ i per tant, amb $0 < c < 3$,

$$R_2(3) = \frac{10}{27 \cdot 3!}(1728+c)^{-8/3}3^3 = \frac{5}{3 \cdot (1728+c)^{8/3}}.$$

Com que $c > 0$, tindrem $(1728+c)^{8/3} > (1728)^{8/3}$, i, per tant,

$$|R_2(3)| < \frac{5}{3 \cdot (1728)^{8/3}} = 3.9 \cdot 10^{-9}.$$

I per tant una fita superior de l'error és $3.9 \cdot 10^{-9}$.

2 (2 punts)

a) Per a la funció $f(x) = e^{x^2-1}$, demostreu que $0 < f^{(4)}(x) \leq 76$ si $0 \leq x \leq 1$.

b) Fent ús del mètode de Simpson, calculeu l'àrea de la regió del pla limitada per les rectes $y = 0$, $x = 0$, $x = 1$ i la corba $y = e^{x^2-1}$, amb un error menor que 10^{-3} .

Resolució: (a) Calculem les derivades successives de la funció $f(x) = e^{x^2-1}$ tot aplicant la regla del producte i obtenim que

1. $f'(x) = 2xe^{x^2-1},$

2. $f^{(2)}(x) = (4x^2 + 2)e^{x^2-1},$

3. $f^{(3)}(x) = (8x^3 + 12x)e^{x^2-1},$

4. $f^{(4)}(x) = (16x^4 + 48x^2 + 12)e^{x^2-1}.$

Anomenem per comoditat $g(x) = f^{(4)}(x) = (16x^4 + 48x^2 + 12)e^{x^2-1}$. Se'ns demana que estudiem la funció $g(x)$ en l'interval $[0, 1]$ i que comprovem que $0 < g(x) \leq 76$ en aquest interval. Observem que la funció $g(x)$ és creixent en $[0, 1]$: la seva derivada $g'(x) = (32x^5 + 160x^3 + 120x)e^{x^2-1}$ és positiva en l'interval perquè la funció exponencial sempre pren valors positius i el polinomi $32x^5 + 160x^3 + 120x$ és positiu per $0 \leq x \leq 1$.

Per tant els valors mínim i màxim que pren $g(x)$ es troben en els extrems de l'interval: concretament

$$g(0) = 12/e > 0, \quad g(1) = 76e^0 = 76.$$

Això demostra que efectivament $0 < g(x) \leq 76$ ja que de fet es té $\frac{12}{e} \leq g(x) \leq 76$.

(b) Si dividim l'interval $[a, b]$ en un nombre parell n de subinterval

$$[x_0 = a, x_1], [x_1, x_2], \dots, [x_{n-1}, x_n = b],$$

tots ells de la mateixa mida $h = \frac{b-a}{n}$, aleshores la regla de Simpson aproxima l'àrea que hi ha per sota la gràfica de $f(x)$ entre les abscisses $x = a$ i $x = b$ per la fórmula

$$I(n) = \frac{h}{3}(f(x_0) + 4f(x_1) + 2f(x_2) + 4f(x_3) + 2f(x_4) + \dots + 4f(x_{n-1}) + f(x_n)).$$

En funció del n triat, l'error comès entre el valor real de la integral i el valor obtingut pel mètode de Simpson està fitat en valor absolut per l'expressió

$$E(n) = \frac{h^4(b-a)}{180} \max |f^{(4)}(\eta)|$$

on el màxim el prenem sobre els valors absoluts que pren la quarta derivada de $f(x)$ en els punts $\eta \in [a, b]$.

En el nostre cas tenim $a = 0$, $b = 1$ i $f(x) = e^{x^2-1}$, així que si volem que

$$E(n) < 10^{-3} = 0.001$$

hem de trobar per quoin valor de n això es satisfà. A l'apartat anterior hem vist que el valor màxim que pot prendre $|f^{(4)}(\eta)|$ per $\eta \in [0, 1]$ és 76. Per tant

$$E(n) = \frac{h^4(b-a)}{180} \max |f^{(4)}(\eta)| = \frac{76}{180n^4} < 10^{-3}$$

es satisfà quan

$$n^4 > \frac{76 \cdot 10^3}{180} \simeq 422.25,$$

és a dir, quan

$$n > \sqrt[4]{422.25} \simeq 4.533.$$

Com n ha de ser parell, prenem $n = 6$ i calculem el valor aproximat de la integral donada per la regla de Simpson:

$$\begin{aligned} I(6) &= \frac{h}{3}(f(0) + 4f(\frac{1}{6}) + 2f(\frac{2}{6}) + 4f(\frac{3}{6}) + 2f(\frac{4}{6}) + 4f(\frac{5}{6}) + f(1)) = \\ &= \frac{1}{18}(e^{-1} + 4e^{\frac{1}{36}-1} + 2e^{\frac{4}{36}-1} + 4e^{\frac{9}{36}-1} + 2e^{\frac{16}{36}-1} + 4e^{\frac{25}{36}-1} + e^0) \simeq 0.5382. \end{aligned}$$

Tal com hem calculat el valor de n , podem assegurar que l'àrea és aquesta amb un error menor que 10^{-3} .

3 (2 punts)

a) Feu un esboç de les corbes de nivell de la superfície $z = e^{y-x^2}$ corresponents als nivells $z = -1, \frac{1}{e}, 1, e, e^2$.

b) Trobeu la derivada direccional de $f(x, y) = e^{y-x^2}$ en el punt $P = (\frac{1}{2}, \frac{1}{4})$ i en la direcció $\vec{v} = (3, 4)$.

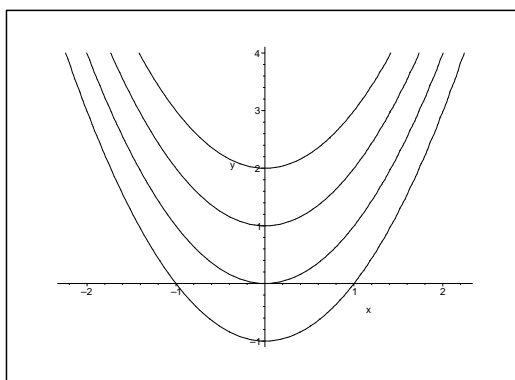
c) Quina és la direcció en la qual $f(x, y) = e^{y-x^2}$ creix més ràpidament en el punt $P = (\frac{1}{2}, \frac{1}{4})$? Trobeu el valor de la derivada direccional de $f(x, y)$ en aquesta direcció.

Resolució: a) Las curvas de nivel de la función $z = e^{y-x^2}$ que corresponden a los niveles $z = -1, \frac{1}{e}, 1, e, e^2$ se obtienen haciendo $e^{y-x^2} = C$, donde $C = -1, \frac{1}{e}, 1, e, e^2$.

Notemos que $e^{y-x^2} > 0, \forall (x, y) \in \mathbb{R}^2 \implies e^{y-x^2} \neq -1, \forall (x, y) \in \mathbb{R}^2 \implies \nexists$ una curva que corresponde al nivel $z = -1$. En los demás casos

$$\begin{aligned} e^{y-x^2} = \frac{1}{e} &\iff y - x^2 = -1 &\iff y = x^2 - 1, \\ e^{y-x^2} = 1 &\iff y - x^2 = 0 &\iff y = x^2, \\ e^{y-x^2} = e &\iff y - x^2 = 1 &\iff y = x^2 + 1, \\ e^{y-x^2} = e^2 &\iff y - x^2 = 2 &\iff y = x^2 + 2. \end{aligned}$$

Todas estas curvas son parábolas, mírese el dibujo siguiente:

Exercici 3. Corbes de nivell.

b) La derivada direccional de f en el punto P en la direcció del vector u se calcula como sigue: $D_u f(P) = \nabla f(P) \cdot u$, si $f'_x, f'_y \in \mathcal{C}(P)$ y el vector u es unitario.

En nuestro caso las derivadas parciales $f'_x(x, y) = -2xe^{y-x^2}$ y $f'_y(x, y) = e^{y-x^2}$ son continuas $\forall (x, y) \in \mathbb{R}^2$ por ser la composición de una función exponencial y un polinomio. El vector v no es unitario ya que su norma $\|v\| = \sqrt{3^2 + 4^2} = 5$. El vector unitario que tiene la dirección de v será $u = \frac{v}{\|v\|} = \frac{(3, 4)}{5} = (\frac{3}{5}, \frac{4}{5})$. Por lo tanto,

$$D_u f(P) = \nabla f(P) \cdot u = (f'_x(P), f'_y(P)) \cdot u = (-1, 1) \cdot (\frac{3}{5}, \frac{4}{5}) = -\frac{3}{5} + \frac{4}{5} = \frac{1}{5}.$$

c) La dirección en la cual la función f crece más rápido en el punto P coincide con la dirección del vector gradiente de f en el punto P , es decir, es $\nabla f(P) = (-1, 1)$. El valor de la derivada direccional de f en el punto P en esta dirección es igual a la norma del vector gradiente, es decir,

$$D_{\nabla f(P)} f(P) = \|\nabla f(P)\| = \|(-1, 1)\| = \sqrt{(-1)^2 + 1^2} = \sqrt{2}.$$

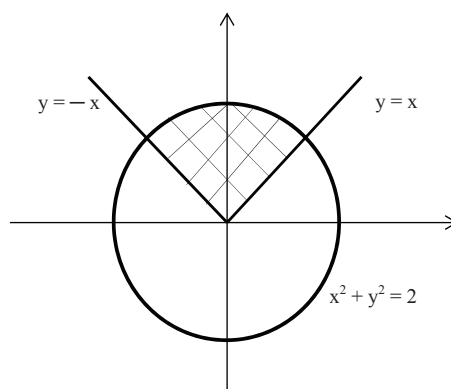
- 4 (4 punts) Considereu la funció $f(x, y) = x^2 + y^2 - 2y$ i el conjunt

$$\mathcal{K} = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2 : y \geq |x|, x^2 + y^2 \leq 2\}.$$

- Representeu gràficament el conjunt \mathcal{K} .
- Justifiqueu l'existència d'extrems absoluts de f en \mathcal{K} .
- Determineu tots els candidats a màxim i a mínim absoluts de f en \mathcal{K} .
- Trieu els punts on f assoleix el màxim i el mínim absoluts en \mathcal{K} i digueu quins són aquests valors.

Resolució:

- a) Representem gràficament el conjunt $\mathcal{K} = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2 : y \geq |x|, x^2 + y^2 \leq 2\}$:

Exercici 4. Recinte \mathcal{K} .

b) f és una funció polinòmica i per tant contínua en tot \mathbb{R}^2 i, en particular en el conjunt \mathcal{K} . El conjunt \mathcal{K} és tancat ($\text{Fr}(\mathcal{K}) \subset \mathcal{K}$) i fitat ($\mathcal{K} \subset B((0, 0), 2)$), i per tant és un conjunt compacte. En aquestes condicions, el Teorema de Weierstrass assegura l'existència d'extrems absoluts de f en \mathcal{K} .

- c) Hi ha tres tipus de candidats:

Primer, els punts crítics de f a l'interior del conjunt \mathcal{K} : igualant a zero les dues derivades parcials de f s'obté un únic punt, $(x, y) = (0, 1)$, que és el primer candidat.

Segon, els punts crítics de f condicionats a estar en la frontera del conjunt \mathcal{K} : En els dos segments rectes de la frontera, s'obtenen els punts $(\frac{1}{2}, \frac{1}{2})$ i $(-\frac{1}{2}, \frac{1}{2})$. En el segment circular, utilitzant el mètode dels multiplicadors de Lagrange, s'obté el punt $(0, \sqrt{2})$.

Tercer, els tres vèrtexs: $(0, 0)$, $(1, 1)$ i $(-1, 1)$.

Per tant, en total hi ha set candidats: $(0, 1)$, $(\frac{1}{2}, \frac{1}{2})$, $(-\frac{1}{2}, \frac{1}{2})$, $(0, \sqrt{2})$, $(0, 0)$, $(1, 1)$ i $(-1, 1)$.

d) Calculant les imatges per la funció f dels set candidats trobats a l'apartat anterior, veiem que el mínim absolut de f en \mathcal{K} és -1 i s'assoleix al punt $(0, 1)$ i el màxim absolut de f en \mathcal{K} és 0 i s'assoleix als punts $(0, 0)$, $(1, 1)$ i $(-1, 1)$.